

שזה האילן הפתוחון עשה אותו והתקין אותו, משום שמי שיפנס לאילן העליון, יכנס ברשות, וימצא לאילן הפתוחון, וכי ראה להפנס, אלא כמו שראוי.

בא וראה שזה, שומר הפתח הוא, ועל זה נקרא (תhalim קכא) שומר ישראל. וזה האילן הפתוחון עשה, ומשקה ונזון מהאלן העליון. ועל זה לא כתוב夷שה, אלא עשה. מה הטעם? שיראו מלפניו בני העולם ולא יתקרבו אליו אלא שייהיו ראויים להתקרוב, ולא אחרים, ושמרו בני האדם דרכי התרבות ולא יסטו לימיון ולשם אל.

בא וראה, על זה האילן שפל חיליו בו נמצאים, אמר דוד, (תhalim טו) אתה תומך גורלי. מהו גורלי? זה הגורל שאחוז בדוד הפלך. ועל זה כתוב על פי הגורל. וכן הוא על פי ה. וימת שם על פי ה. כתוב הגורל (פ"ט) על פ". אשרי חלוקם של אלו שמשפדרלים בתורה יומם ולילה וירודעים דרכיו, והם אוכלים בכל יום מזון עליון, כמו שנאמר (קהלת ז) החקמה תחיה בעלה. שהרי התורה של מעלה מפקום זה גזונית, והרני נתבאר עלייהם, (ישעה סה) הנה עבדי יאללו.

רבי אבא פתח ואמר, (יחזקאל א) ויהי קול מעל לרקייע. זה הקול שאותו ליה הרקייע ומשתperf עמו. וזה שכתוב (תhalim קיא) זכר עשה עשה לנפלאותיו. וההוא רקייע קאים עליהו, על אינון חיוון. וזה הוא דאכרי בשני, להבדיל

(בראשית א) בין מים למים.

והרי באורך, ששבעה רקייעים למעלה למעלת. והוא וילון אין ממשמש, שהרי אין לו משלו, אלא מה שנוננים לו. והענינים בו אחיזים. זהו סוד הכתב, רבי

כהאי. דהאי אילנא תפאה, עביד ליה ואתקין ליה, בגין דמאן דיעול לאילנא עלאה, ייעול ברשו, וישבח לאילנא תפאה, וידחל למיעאל, אלא בדקא חזי.

הא חזי, דהאי, נטיר פתחה היא. ועל דא אקררי (תhalim קכא) שומר ישראל ודא אילנא תפאה עשה, אתשקיא ומתקן מאילנא דלעילא. ועל דא לא כתיב עשה, אלא עשה. מי טעם. שייראו מלפניו בני עולם, ולא יקרבוין ליה, אלא אינון דיתחzon לקרבא, ולא אחרת, ויסטמرون בני נשא אורייתא, ולא יסתו לימיון ולשם אל.

הא חזי, על הא אילנא דבל חילוי ביה שרייא, אמר דוד, (תhalim ט) אתה תומיך גורלי. מהו גורלי. דא ערבא דאחד ביה דוד מלפआ. ועל דא, על פי הגורל כתיב. וכן הוא על פי יי. וימת שם על פי יי. הגורל כתיב (ס"א בן ביה על פ). ובאה חולקיהון דאיןון דמשתדלין באורייתא יממא ולילוי, וידעי אrhoוי. ואינון אכליל בכל יומא מזונא עלאה. כמה דאת אמר, (קהלת ז) החקמה תחיה בעלה. דהא אורייתא דלעילא מאחר דא אתזון, וזה אחותר עליהו, (ישעה סה) הנה עבדי יאללו.

רבי אבא פתח ואמר, (יחזקאל א) ויהי קול מעל לרקייע. דא קול דאחד להאי רקייע, ואשתperf בהדריה. וזה הוא (תhalim קיא) זכר עשה לנפלאותיו. וההוא רקייע קאים עליהו, על אינון חיוון. וזה הוא דאכרי בשני, (בראשית א) להבדיל בין מים למים.

זהו אוקמונה, לשבעה רקייעין לעילא לעילא. והוא וילון איןו ממשמש, דהא לית ליה מדיליה, אלא מה דיזהBIN ליה. ומסכני ביה אתחדרו, דא הוא רזא דכתיב, (דברי הימים א כב)